

Η μαθητική εφημερίδα του 7^{ου} Γυμνασίου Ηρακλείου

Σχολικό έτος
2012-13

2^ο φύλλο
Ιούνιος 2013

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΕΙΝΑΙ...

είναι . . . πρόβλημα

τηθάλα, διαβάστα, ξενύχτι

έχεις άγχος και στρες

Εξετάσεις είναι μια περίοδος ποδείμου στο
σπίτι!!! =D

Ουφ..... εξετάσεις

«Άγχος, κούραση, ταλαιπωρία, πρόβλημα, ξενύχτι, μαρτύριο, εφιάλτης», οι πιο συνηθισμένες λέξεις που χρησιμοποίησαν τα παιδιά για να περιγράψουν την περίοδο των εξετάσεων. Στάθηκαν περισσότερο σε μία φράση που έγραψε μαθητής «οι εξετάσεις είναι περίοδος πολέμου στο σπίτι». Και ένας πόλεμος έχει θύματα, όχι μόνο τις ψυχές των παιδιών που συνθλίβονται στην πίεση του εξετασιοκεντρικού εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά θύματα κυριολεκτικά, όπως το θάνατο εκπαιδευτικού που κατέρρευσε στο βαθμολογικό κέντρο, ή ακόμα τραγικότερα, όπως το θανάσιμο τραυματισμό μητέρας μετά την επίπληξη στο γιο της να κλείσει την τηλεόραση.

Αναμφίβολα το εκπαιδευτικό μας σύστημα είναι βαθμοθηρικό και εξετασιοκεντρικό. Όλη η ουσία της μάθησης χάνεται στο κυνήγι των βαθμών και στην επιτυχία στις εξετάσεις.

Δεν έχει σημασία τι μαθαίνει κανείς όλη τη σχολική χρονιά, όλα τα σχολικά του χρόνια, αλλά πόσο καλά έγραψε στα διαγωνίσματα ή στις εξετάσεις. Και όταν φτάνει στη Γ' Λυκείου, όλη του η ζωή είναι αυτές οι εξετάσεις-οι πανελλήνιες. Από μια τρίωρη γραπτή δοκιμασία κρίνεται αν είναι ικανός να μπει

στην α' ή β' σχολή ή σε καμιά. Λες και τόσος κόπος, τόσο διάβασμα, τόση αγωνία μπορούν να χωρέσουν σε μία τρίωρη γραπτή εξέταση. Και αυτοί που δεν είναι ψύχραιμοι; Αυτοί που δεν αισθάνονταν καλά αυτήν την ημέρα; Αυτοί που δε διάβασαν καλά το ερώτημα που ζητήθηκε, αλλά ξέρουν πολύ περισσότερα απ' αυτό; Και ας μη μιλήσουμε για τη φύση των θεμάτων, που

μπορεί να είναι «αυξημένης δυσκολίας» ή «βατά».

Τυχαία ή εξυπηρετώντας σκοπιμότητες;

Αν αναλογιστούμε το πλήθος των αδιόριστων εκπαιδευτικών- που τώρα πια δεν έχουν καμία ελπίδα να διοριστούν- και το κοινωνικό πρόβλημα που θα δημιουργηθεί, αν μείνουν άνεργοι τόσες χιλιάδες πτυχιούχοι, καταλαβαίνουμε ότι το εξετασιοκεντρικό εκπαιδευτικό μας σύστημα εξυπηρετεί μια μεγάλη κοινωνική σκοπιμότητα.

Και όλη αυτή η φιλολογία «μην έχεις άγχος παιδί μου», «έλα έκανες ό,τι μπορούσες», «δεν κρίνεται η ζωή σου», είναι τουλάχιστον αφελής, αφού τόσα χρόνια έχουμε εκπαιδεύσει τα παιδιά μας πως οι εξετάσεις είναι η Λυδία λίθος της αξίας ενός μαθητή και κατ' επέκταση της προσωπικότητάς του.

Ένα λοιπόν - από τα πολλά - που πρέπει ν' αλλάξει

στην εκπαίδευση είναι ο τρόπος αξιολόγησης των μαθητών. Αν στόχος είναι «πρώτα ο μαθητής», όπως επαγγέλλονται οι ιθύνοντες, πρέπει ο μαθητής να αξιολογείται με ένα τρόπο δίκαιο που θα συνεκτιμά πολλά στοιχεία και όχι μόνο την επίδοσή του σε μια γραπτή εξέταση.

Μεϊδάνη Ματίνα

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ και... MAMA! (δύο πράγματα που αν ενωθούν σου σπάνε τα νεύρα!!)

Γεια! Είμαι ο Αλέξης. Ξέρω, πλησιάζουν οι εξετάσεις. Γράφω δεύτερη χρονιά φέτος αλλά δεν αχνώνομαι. Το μόνο που σκέφτομαι είναι η φίλη της μάνας μου! Δεν ξέρω τι γίνεται με εσάς την περίοδο των εξετάσεων, πάντως εμένα δεν με αφήνει σε ησυχία με τη μουρα της! Αφού στα μαθηματικά παραλίγο να μην χράψω μου! Και φαντάζομαι πως ξέρεται γιατί!! Σας λέω πως ξέρω γυναίκα μου έσπασε τα νύχια! (Δείτε και θα καταλάβετε.)

Κωνσταντίνα Κουμπενάκη Α2

Ένα γράμμα ενός παιδιού προς τους γονείς του

Αγαπημένοι μου γονείς,
Σας γράφω αυτό το γράμμα, γιατί μέσα από αυτό θέλω να εκφράσω τους προβληματισμούς και τις επιθυμίες μου! Σταματήστε πλέον να με καταπιέζετε τόσο πολύ για τα μαθήματα. Βαρέθηκα να είστε συνέχεια πάνω από το κεφάλι μου και να μου λέτε «διάβασε και διάβασε» όλη την ώρα!! Διαβάζω όσο μπορώ, ακόμα και αν αυτό δεν είναι αρκετό για εσάς. Θέλω να μου έχετε εμπιστοσύνη. Μη με ρωτάτε συνεχώς πού πάω και τι κάνω, είμαι αρκετά μεγάλη για να παίρνω σωστές αποφάσεις. Θέλω να με αφήνετε να πηγαίνω βόλτες με τους φίλους μου, δεν εννοώ αλόγιστα βέβαια, αλλά να με αφήνετε να περνάω λίγο χρόνο μαζί τους. Δεν αντέχω να είμαι διαρκώς κλεισμένη μέσα. Δεν θέλω να τσακωνόμαστε συνεχώς, γιατί νιώθω

άσχημα και πιέζομαι! Αν με αγαπάτε, αφήστε με ελεύθερη να κάνω ό,τι θέλω. Έτσι θα μου δείξετε την αγάπη σας!!!!!!

Με αγάπη, το παιδί σας
Ελένη Αϊβαλιώτη, Τζοάνα Γκέκα Α1

Εμπειρίες μιας παλιότερης γενιάς...

Εξετάσεις παντού και πάντα. Αν οι μαθητές μας γκρινιάζουν γιατί έχουν πολύ διάβασμα, ας σκεφτούν τις παλιότερες γενιές:

Ε΄ Δημοτικού, Στ΄ Δημοτικού: όλα τα μαθήματα επανάληψη για τελικές εξετάσεις.

Μετά από 10 ημέρες ... ουφπάλι εξετάσεις στα βασικά μαθήματα για εισαγωγή στο «Μεγάλο Σχολείο», το Γυμνάσιο.

Τον Ιούνιο της Α΄, Β΄, Γ΄ Γυμνασίου εξετάσεις.

Ζήτηω, τώρα πέρασα την τάξη. Μπορώ να ξεκουραστώ για2 ώρες ή έστω 1 μέρα; Γιατί; Μα μεθαύριο αρχίζουμε εξετάσεις Γλώσσας, Μαθηματικών, Φυσικής κ.λ.π. για την εισαγωγή μου στο Λύκειο.

Ωραία μπήκαμε και στο Λύκειο.

Α΄ Λυκείου εξετάσεις Ιουνίου. Γιούπι, πέρασα στη Β΄. Σε 10 μέρες αρχίζω φροντιστήριο για Πανελλήνιες Εξετάσεις Β΄ και Γ΄ Λυκείου (Αρχαία, Έκθεση, Λατινικά, Ιστορία και Αγγλικά ... αφού οι φιλοδοξίες μου περιλαμβάνουν Ελληνική και Αγγλική Φιλολογία).

Β΄ τάξη. :Εξετάσεις : Τελειώνουν σε 15 μέρες και αρχίζουμε τις Πανελλήνιες. Με το λεωφορείο των 6π.μ. κάθε πρωί θα πηγαίνουμε από το χωριό μας σε σχολείο του Ηρακλείου να γράψουμε. Εξετάσεις σε άγνωστο περιβάλλον με άγνωστους επιτηρητές;

«Μαμά, τελειώσαμε. Να πάω μια βόλτα;» –«Όχι, διάβασε για το φροντιστήριο. Το μέλλον σου εξαρτάται από τη φετινή χρονιά. Όταν πας στο Πανεπιστήμιο θα βγαίνεις».

Γ΄ Λυκείου, τα ίδια και χειρότερα. Μέχρι που, επιτέλους, τέλειωσαν και οι Πανελλήνιες της Γ΄. Ωραία, αλλά σε 5 μέρες πάω Αθήνα να δώσω Αγγλικά. Οι φιλοδοξίες, είπαμε.

Ευτυχώς, μετά από τόσους κόπους τα αποτελέσματα με δικαίωσαν. Πέρασα Αγγλική Αθήνας. Σε λίγο θα είμαι φοιτήτρια. Θα κάνω ό,τι θέλω, επιτέλους.

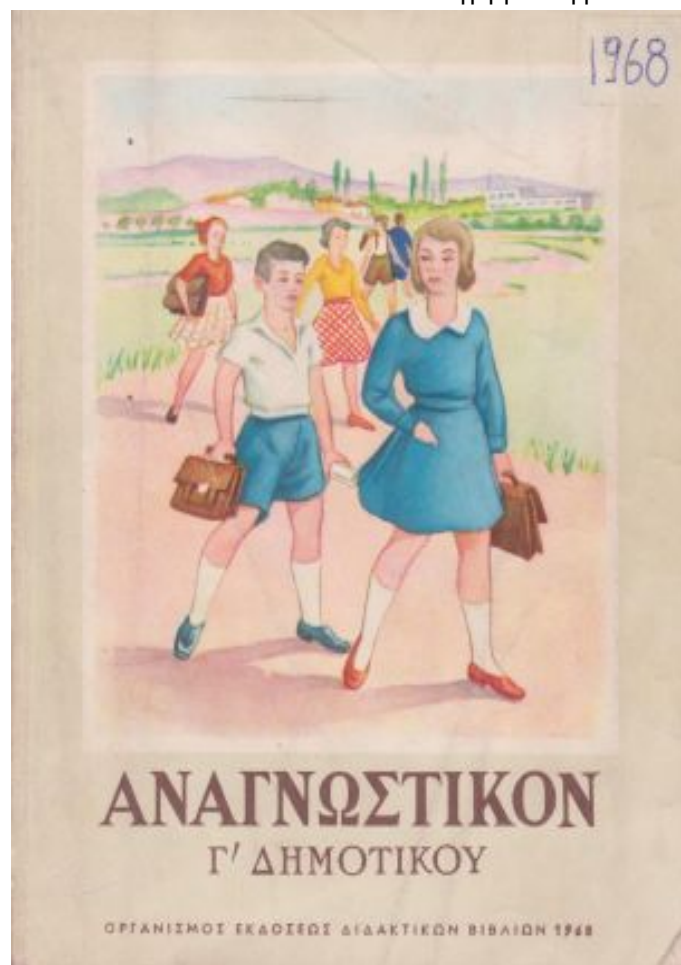
Και όμως, αναπολώντας τα μαθητικά χρόνια, και παρά το άγχος μας για τα παραπάνω, δε θυμόμαστε μόνο τις εξετάσεις. Θυμόμαστε τα χτυποκάρδια στα θρανία, τις διακοπές, τις εκδρομές, τους τσακωμούς και τις

παρεξηγήσεις με τις φίλες, τα κουτσομπολιά, τα λευκώματα, τα ψεματάκια στους γονείς για μια αθώα βόλτα ή για ένα αθώο ραντεβού και καμιά φορά κόντρες και μαλλιοτραβήγματα με φίλες για ασήμαντο λόγο. Εμείς είχαμε φιλίες αληθινές, ραβασάκια, γράμματα με γραμματόσημα, χτυποκάρδια για την αναμονή της αλληλογραφίας.

Δεν είχαμε laptop / face book / google / sites / tablet / i -pad / smart phone..Είχαμε το σταθερό μας τηλέφωνο, για το οποίο προσευχόμασταν από το πρωί να λείπει η μαμά όταν πάρει μια φίλη για να γλιτώσουμε τη λογοκρισία.

Συμβουλευόμαστε τους μαθητές μας: Χαρείτε και ζήστε την κάθε στιγμή της μαθητικής ζωής με όλα της τα ευτράπελα. Η εφηβική ηλικία αξίζει όσο κι αν ζορίζει κι εσάς και τους γονείς σας.

Μαρία Πρωτογεράκη
Καθηγήτρια Αγγλικών

Ένα δημιουργικό σχολείο

Αυτή τη χρονιά, που σε λίγο τελειώνει, στο σχολείο μας πραγματοποιήθηκαν εκπαιδευτικές δραστηριότητες τις οποίες υλοποίησαν μερικοί από τους καθηγητές μας περιστοιχισμένοι από μαθητές των τμημάτων του σχολείου μας. Οι δραστηριότητες αυτές, γνωστές και ως προγράμματα, είναι οι εξής:

- **Αγωγή σταδιοδρομίας:** «Εκπαιδευτικές επιλογές των μαθητών του 8ου Γυμνασίου», όπου οι μαθητές ενημερώθηκαν για τα θετικά και τα αρνητικά των επαγγελμάτων που σκέφτονται να ακολουθήσουν. Οι καθηγητές που ανέλαβαν το πρόγραμμα είναι ο κύριος Μάρκος ως υπεύθυνος, η κυρία Ζερβάκη και ο κύριος Τερζάκης ως συμμετέχοντες.
- **Αγωγή σταδιοδρομίας :** «Σχεδιάζοντας το α(ν)ειφορικό μας μέλλον – Πράσινα Επαγγέλματα», όπου οι μαθητές γνωρίζουν αρχικά ποια είναι τα πράσινα επαγγέλματα, εκείνα δηλαδή που συμβάλλουν στην αειφόρο ανάπτυξη. Γίνεται πλήρης αναφορά των σχολών που οδηγούν σε απόκτηση δεξιοτήτων σχετικών με την άσκηση πράσινων επαγγελμάτων. Υπεύθυνος του προγράμματος είναι ο κύριος Στυλιανός Τερζάκης και οι συμμετέχοντες καθηγητές ο κύριος Κωνσταντίνος Μάρκος και ο κύριος Ζαχαρίας Τσαμάνδουρας.
- **Αγωγή υγείας:** «Όσα φέρνει η ώρα...» όπου διδάσκονται πρώτες βοήθειες σε περίπτωση ανάγκης και υπεύθυνος είναι ο κύριος Ζαχαρίας Τσαμάνδουρας.
- **Πολιτιστικών θεμάτων:** «Παίδες εν τάξει; Δημιουργώντας το έντυπο του 7^{ου} επικοινωνούμε, εκφραζόμαστε, διαμορφώνουμε ιδέες» που έχει σκοπό τη δημιουργία σχολικής εφημερίδας με υπεύθυνη καθηγήτρια την κυρία Αργύρη Αλίκη και συμμετέχουσες καθηγήτριες τις κυρίες Μεϊδάνη Σταματία και Πρωτογεράκη - Καλαθάκη Μαρία.
- **Πολιτιστικών θεμάτων:** «Νέα Αλάτσατα: διατηρώντας τις μνήμες ζωντανές.» Το πρόγραμμα αναφέρεται στην ιστορία των Αλατσάτων και των κατοίκων τους οι οποίοι ξεριζώθηκαν από τον τόπο τους και κάποιοι από αυτούς εγκαταστάθηκαν στα Νέα Αλάτσατα, την περιοχή του σχολείου μας. Υπεύθυνη του προγράμματος είναι η κυρία Αμοναχάκη Στυλιανή και σ' αυτό συμμετείχε και η κυρία Κυριάκου Αντρούλα.
- **Περιβαλλοντικής εκπαίδευσης:** Πρόκειται για ένα πρόγραμμα καλλωπισμού του σχολείου όπου εμείς τα παιδιά βάφοντας οι ίδιοι το σχολείο μας, το ομορφαίνουμε. Η υπεύθυνη του προγράμματος είναι η κυρία Πολιτοπούλου Ελένη.

Είναι σημαντικό το ότι το σχολείο μας πραγματοποιεί όλα αυτά τα προγράμματα καθώς αυτό δείχνει ότι πέρα και έξω από το τυπικό πρόγραμμα, η σχολική κοινότητα επιδιώκει και αναπτύσσει και άλλες, δημιουργικές δραστηριότητες που την φέρνουν πιο κοντά στη γνώση, στην κοινωνία, στον άνθρωπο, στη φύση. Δείχνει επίσης ότι η επικοινωνία και οι ομαδικές δραστηριότητες μπορούν να κάνουν θαύματα, να αλλάξουν αντιλήψεις και να δώσουν την ευκαιρία σε όλους να αναδείξουν και να αξιοποιήσουν τις κλίσεις και τα ενδιαφέροντά τους. Γι' αυτό και τα παιδιά συνήθως δείχνουν ζωηρό ενδιαφέρον για αυτά τα προγράμματα.

Τις περισσότερες φορές σε τέτοιου είδους προγράμματα υπάρχουν προβλήματα, όπως για παράδειγμα, ενώ δηλώνουν συμμετοχή πάνω από τριάντα παιδιά, δεν παρακολουθούν τα προγράμματα ούτε τα μισά. Αυτό συμβαίνει κυρίως γιατί τα προγράμματα αυτά δεν γίνονται στην διάρκεια του σχολικού ωραρίου, αλλά σε διαφορετικές ώρες και έτσι

ο ενθουσιασμός συμμετοχής των μαθητών γρήγορα «ξεφουσκώνει». Δηλαδή αρκετά παιδιά που ξεκίνησαν με ενθουσιασμό βρέθηκαν να πηγαίνουν κάποιες συγκεκριμένες μέρες σε κάποιο από τα προγράμματα που συμμετέχουν. Για να αποφασίσουν τα παιδιά αν θα συμμετάσχουν σε ένα πρόγραμμα πάντα σκέπτονται πως θα πηγαίνουν εκδρομές ή θα μπορεί να χάσουν κάποια ώρα λόγω συνάντησης στο πρόγραμμα κ.τ.λ. Έτσι λοιπόν παίρνουν μέρος στο πρόγραμμα, χωρίς βέβαια να συμμετέχουν ιδιαίτερα ή μετά - αφού βέβαια έχουν λάβει μέρος στις εκδρομές - απουσιάζουν τελείως από τις συναντήσεις της ομάδας τους. Αυτό έχει ως συνέπεια στην υπόλοιπη ομάδα, που θέλει πραγματικά να συμμετάσχει, τη δυσλειτουργία του προγράμματος. Όμως θα πρέπει να αναλαμβάνουν τις ευθύνες που έχουν ως μέλη του προγράμματος και να ολοκληρώνουν τις εργασίες που έχουν αναλάβει και οτιδήποτε άλλο πρέπει να κάνουν για την ομαλή λειτουργία του προγράμματος τους.

Αϊβαλιώτη Ελένη, Αρβανιτάκη Ναταλία, Δολαψάκη Κωνσταντίνα Α1

Στα μονοπάτια του «Λαβύρινθου»

Σε ένα αναπαλαιωμένο κτίριο στο Χουδέτσι στεγάζεται το μουσικό εργαστήριο «Λαβύρινθος» που ιδρύθηκε το 1982 από τον Ross Daly. Σκοπός του είναι να συλλέγει και να διασώζει παραδοσιακά μουσικά όργανα από όλο τον κόσμο. Επίσης, το μουσικό εργαστήριο λειτουργεί και ως χώρος εκμάθησης των οργάνων της παραδοσιακής μουσικής και πραγματοποιεί σεμινάρια στα οποία κορυφαίοι μουσικοί διδάσκουν παραδοσιακή μουσική. Και βέβαια στον υπέροχο κήπο του τους καλοκαιρινούς μήνες γίνονται συναυλίες και μουσικές βραδιές.

Η δημοσιογραφική μας ομάδα μαζί με το Α1 τμήμα του σχολείου μας, συνοδευόμενοι από τις καθηγήτριές μας Αργύρη Αλίκη, Πρωτογεράκη Μαρία και Ψάρακη Ειρήνη επισκεφθήκαμε στις 26 Μαρτίου το μουσικό εργαστήριο στο Χουδέτσι. Αρχικά παίξαμε ένα παιχνίδι «κρυμμένου θησαυρού» σε όλο το χωριό. Χωριστήκαμε σε δύο ομάδες και με τη βοήθεια στοιχείων προσπαθήσαμε να βρούμε τα κομμάτια που συνέθεταν ένα παζλ.

Κατόπιν δύο κυρίες μας ξενάγησαν στην έκθεση μουσικών οργάνων απ' όλο τον κόσμο που στεγάζεται

στο μουσείο. Μας έδειξαν πολλά μουσικά όργανα από διάφορες χώρες. Ποτέ δεν είχα δει τόσο παράξενα όργανα. Επιπλέον μιλήσαμε με τον οργανοποιό δηλαδή τον τεχνίτη που συντηρεί αλλά και κατασκευάζει μουσικά όργανα. Μας εξήγησε πόσο δύσκολο είναι να κατασκευάζει μουσικά όργανα, καθώς πρόκειται για ένα «ζωντανό» δημιούργημα, αφού κάθε μουσικό όργανο παράγει ήχο, μουσικό συναίσθημα. Οπότε ο δημιουργός πρέπει να είναι γνώστης της μουσικής. Η έμπνευσή του τον καθοδηγεί στη βήμα βήμα δημιουργία του. Πρώτα σκέφτεται ως μουσικός και κατόπιν ως κατασκευαστής οργάνων. Συμβαίνει μάλιστα πολλές φορές το μουσικό όργανο που κατασκευάστηκε να μην ανταποκρίνεται στις αρχικές προσδοκίες του μουσικού και να μη το χρησιμοποιήσει καθόλου.

Στο τέλος, βγάλαμε αναμνηστικές φωτογραφίες και απολαύσαμε στο προαύλιο τους συμμαθητές μας που είχαν φέρει μαζί τους μουσικά όργανα και έπαιζαν μουσική.

Αϊβαλιώτη Ελένη Α1

Γράμμα των μαθητών προς τους καθηγητές τους.

Αγαπητοί μας καθηγητές, γράφοντας αυτό το γράμμα θα θέλαμε να σας εκφράσουμε τη γνώμη μας για όλα αυτά που νομίζουμε ότι θα βελτιώσουν τις σχέσεις μας μαζί σας και σας παρακαλούμε να τα λάβετε υπόψη σας.

- ✓ Όλοι γνωρίζουμε ότι υπάρχουν δύσκολες ώρες μαθήματος, όπως οι τελευταίες, όπου η φασαρία δεν σας αφήνει να κάνετε μάθημα. Μια καλή ιδέα θα ήταν να βρείτε ένα τρόπο να ησυχάζετε τα παιδιά χωρίς να φωνάζετε
- ✓ Επίσης να προσπαθείτε να εξετάζετε όσους περισσότερους μαθητές μπορείτε και όχι όλο τους ίδιους. Πρέπει να σκεφτείτε ότι όλοι οι μαθητές κουράζονται για να μάθουν αυτά που τους βάζετε για το σπίτι και δεν είναι σωστό, ενώ σηκώνουν το χέρι τους, να μην τους καλείτε να απαντήσουν ενώ λέτε να πουν την απάντηση αυτοί που δεν σηκώνουν το χέρι τους ή αυτοί που ξέρετε ότι είναι αφηρημένοι.
- ✓ Ένα πράγμα στο οποίο συμφωνούμε όλοι είναι το να μην βάζετε πολλές εργασίες για το σπίτι και να προσπαθείτε να τις εξηγείτε έτσι, ώστε να τις καταλαβαίνουν όλοι. Να μην μας «φορτώνετε» για τα σαββατοκύριακα και τις αργίες γιατί και εμείς όπως και εσείς θέλουμε να ξεκουραστούμε και να προσπαθείτε να λύνετε τις περισσότερες ασκήσεις την ώρα του μαθήματος.
- ✓ Ένα άλλο αίτημα μας είναι να μην μας «τρώτε» τα διαλείμματα για να τελειώσετε την παράδοση του μαθήματος γιατί το έχουμε ανάγκη, ώστε να ξεκουραστούμε και να μπορούμε να παρακολουθήσουμε σωστά το μάθημα της επόμενης ώρας. Δηλαδή αυτό σημαίνει να μην χασμουριόμαστε και να νυστάζουμε, γιατί αν βγούμε έξω και μας φυσήξει ο αέρας ή τρέξουμε τότε δεν θα έχουμε κάποιο πρόβλημα.
- ✓ Επίσης εσείς έχετε και κάποια σίγουρα κενά όπου μπορείτε να ξεκουραστείτε, ενώ εμείς όχι. Μια καλή ιδέα θα ήταν να μην εστιάζετε μόνο στην ύλη του βιβλίου και όποτε σας δίνεται η ευκαιρία αν μπορείτε να μας δείχνετε κάποια εκπαιδευτικά βίντεο. Αν δεν θέλετε βέβαια, τότε θα πρέπει να ανεχθείτε τη φασαρία μέσα στην τάξη και μην μας απειλείτε με ωριαία απουσία.
- ✓ Ένα τελευταίο αίτημα μας είναι να μπειτε στη θέση μας και να μην μας βάλετε πολύ δύσκολα θέματα και πολλή ύλη για να διαβάσουμε το Πάσχα, γιατί θέλουμε να ξεκουραστούμε στις τελευταίες διακοπές που μας απομένουν πριν από τις εξετάσεις.

Αυτά ήταν τα αιτήματά μας και πιστεύουμε ότι θα τα σεβαστείτε, γιατί τότε θα υπάρχει μια καλύτερη ποιότητα μαθήματος για όλους. Αν όχι, τότε πρέπει να είστε υπομονετικοί με εμάς, γιατί το μάθημα δεν θα αλλάξει αν δεν διαφοροποιηθούν η συμπεριφορά των καθηγητών και η δική μας επίσης.

Μιχάλης Σαριδάκης Α4

Παρατσούκλια στο σχολείο

Μπάμπης, Μήτσος, Μπιφτέκι, Οδοντογλυφίδα, Κοντόχοντρη, Ξανθόψειρα ... Μήπως όλα αυτά σας θυμίζουν κάτι; Μόλις ήρθα στο Γυμνάσιο άρχισα να ζω ένα μαρτύριο. Για έναν άγνωστο λόγο οι συμμαθητές μου άρχισαν να με φωνάζουν Μήτσο!! Την πρώτη φορά μου φάνηκε αστείο αλλά μετά κατάντησε πολύ ενοχλητικό. Το είχαν μάθει όλοι στο σχολείο και ντρεπόμουν να κυκλοφορήσω μόνη μου.

Συνήθως όταν κάποιοι μας βγάζουν παρατσούκλια το κάνουν με αφορμή κάτι που έχουμε ιδιαίτερο στο σώμα μας, όπως το βάρος μας, το ύψος μας ή στη συμπεριφορά μας. Άλλωστε όταν κάποιος δεν νιώθει καλά με τον εαυτό του δηλαδή έχει κάποια κόμπλεξ, προσπαθεί να νιώσει καλύτερα κάνοντας τον άλλο να ντρέπεται για κάποια χαρακτηριστικά του. Αυτό είναι κακό για τους αποδέκτες των σχολίων, διότι τους κάνουν να νιώθουν άσχημα για κάποιο χαρακτηριστικό τους. Τέλος, όταν κρεμάμε «ταμπέλες» στους άλλους δεν μπορούμε να δούμε πέρα από αυτές.

Υπάρχουν όμως και λύσεις για να σταματήσουν να σε φωνάζουν με παρατσούκλια, όπως

για παράδειγμα να μιλήσεις σε κάποιον καθηγητή ή καθηγήτρια που εμπιστεύεσαι για να σε βοηθήσει (για παράδειγμα μιλήστε στην κυρία Αργύρη- εμένα εκείνη μου έλυσε το πρόβλημα). Μια άλλη λύση είναι να μιλήσεις με τα παιδιά που σε προσβάλλουν με διάφορα παρατσούκλια και να τους εξηγήσεις με όμορφο τρόπο ότι αυτό που κάνουν σε ενοχλεί. Να θυμάσαι ότι τα όρια στη συμπεριφορά των άλλων προς εμάς τα βάζουμε εμείς!!

Ελένη Αϊβαλιώτη Α1

Χτυποκάρδια στο θρανίο(μέρος β ')

Η σχολική χρονιά τελειώνει. Μέσα στους μήνες «διαβάσματος» που πέρασαν γεννήθηκαν και πέθαναν έρωτες. Μάλλον το φτερωτό αγγελάκι σημάδεψε για άλλη μια φορά ή πρώτη φορά την καρδιά κάθε εφήβου.

Το να είσαι ερωτευμένη/ος είναι το μόνο συναίσθημα που όσο περισσότερα προσφέρεις τόσο περισσότερα έχεις! Μερικές φορές όμως το να είσαι ερωτευμένη σε κάνει να είσαι τελείως ΑΛΛΟΥ! Για παράδειγμα, διαβάζεις Ιστορία και βλέπεις να σχηματίζεται το όνομά του υποκειμένου του έρωτά σου ανάμεσα στα γράμματα! Λες «πρέπει να συγκεντρωθώ» και για να το καταπολεμήσεις χτυπάς το κεφάλι σου στο γραφείο. Ακόμα κι αν αυτό αφήσει σημάδι δεν καταφέρνεις επιτέλους να συγκεντρωθείς για λίγο. Μέχρι να τελειώσεις την πρόταση δηλαδή.

Είναι Σάββατο, κάθεσαι στο μεσημεριανό τραπέζι και η καλή σου μανούλα σου σερβίρει φακές... στην πραγματικότητα θα έλεγες «έλα ρε Μum , αφού δεν τις τρώω τις φακές! Φτιάξε κάνα σνίτσελ!» Στην προκειμένη περίπτωση λες «πωωωωωωωωωωωω φακές! Δεν υπάρχει καλύτερο φαγητό» η μαμά παραξενεύεται που δεν της έφερες το πιάτο καπέλο αλλά δεν το κάνει θέμα. Ακόμα και αν το να είσαι ερωτευμένος/η μερικές φορές σε καταστρέφει δεν το βάζεις κάτω εύκολα. Προσπαθείς να γίνεις φίλος/η μαζί του και αν σε συμπαθήσει ανταλλάξετε και τηλεφωνα... και αν αυτό πραγματοποιηθεί και σε πάρει καμιά φορά τηλέφωνο, τουλάχιστον άμα είσαι κορίτσι πετάς στα σύννεφα κυριολεκτικά, μόνο που μερικές φορές χάνεις τις φίλες από σου από τους συχνούς καβγάδες ανάμεσά σας και συνήθως το αντικείμενο της διαμάχης είναι ότι από τη στιγμή που θα γίνετε φίλοι αρχίζεις να τις παραμελείς.

Κωνσταντίνα Κουμπενάκη Α2

Μετανάστης:

Θα μπορούσα να είμαι κι εγώ στη θέση του

«Μετανάστευση», μια λέξη πλέον συνηθισμένη στην Ελλάδα! Εμείς όμως τα παιδιά πώς σκεφτόμαστε για αυτό και πώς το αντιμετωπίζουμε; Μια συμμαθήτρια από το σχολείο μας η οποία κατάγεται από την Αλβανία, η Ντενίσα Μπράχο, μας εξηγεί πώς ήταν στην αρχή η προσαρμογή της στην χώρα μας και πώς την αντιμετώπισαν τα άλλα παιδιά. Μέσα από αυτήν την συνέντευξη θέλουμε να δείξουμε πώς νιώθουν οι συμμαθητές μας στο σχολείο ως παιδιά μεταναστών.

Πόσο χρονών ήσουν όταν ήρθες στην Ελλάδα;

Ήρθα 8 χρονών.

Τι τάξη πήγες όταν ήρθες;

Όταν ήμουν στην Αλβανία έκανα τις πρώτες 3 τάξεις του δημοτικού. Όταν ήρθα εδώ, στην Ελλάδα, ξαναπήγα πρώτη δημοτικού και αναγκάστηκα να χάσω 1 χρονιά. Μετά πήγα Τετάρτη τάξη και συνέχισα κανονικά τη φοίτησή μου μέχρι τώρα που πάω πρώτη γυμνασίου.

Πώς έμαθες τόσο γρήγορα τα ελληνικά;

Έμαθα ελληνικά από το σχολείο, από τα παιδιά και από την τηλεόραση.

Πώς ένωθες στην αρχή;

Στην αρχή ένωθα εντελώς ξένη, επειδή δεν ήξερα κανέναν και επειδή με κοροϊδεύανε μερικά παιδιά. Επίσης ένωθα άβολα επειδή δεν μπορούσα να γνωριστώ με τα άλλα παιδιά.

Τι δυσκολίες αντιμετώπιζες στην γνωριμία σου με άλλα παιδιά;

Το ότι δεν ήξερα τη γλώσσα και δεν μπορούσα να κάνω γνωριμίες.

Πώς ήταν η πρώτη σου φιλία;

Η πρώτη μου φιλία δεν ήταν ιδιαίτερα δύσκολη γιατί τα κορίτσια με πλησιάζανε και προσπαθούσαμε να συνεννοηθούμε. Με αυτό τον τρόπο απέκτησα την πρώτη μου φίλη.

Είχες δυσκολίες στα μαθήματα;

Στην αρχή είχα μεγάλη δυσκολία στα μαθήματα, αφού δεν ήξερα την γλώσσα αλλά στο τέλος τα κατάφερα.

Είχες βοήθεια από τους συμμαθητές σου και τους δασκάλους;

Είχα μεγάλη βοήθεια από όλους επειδή σιγά-σιγά άρχισαν να με αποδέχονται.

Υπήρχαν ρατσιστικά σχόλια απέναντί σου;

Όχι, δεν υπήρχαν σχόλια απέναντί μου που να με προσβάλλουν. Με είχαν αποδεχτεί από την πρώτη στιγμή.

Ποιες διαφορές βρίσκεις ανάμεσα στη νοοτροπία των Ελλήνων και τις συνήθειες των Αλβανών;

Οι Έλληνες είναι πιο ανοιχτοί στο να μιλάνε με ανθρώπους που δεν ξέρουν, ενώ οι Αλβανοί είναι πολύ διαφορετικοί με τις αξίες και γενικά με γνωριμίες με ξένους ανθρώπους.

Έχει αλλάξει η ζωή σου από τα πρώτα χρόνια της εγκατάστασής σου στην Ελλάδα μέχρι σήμερα; Τι αλλαγές έχουν γίνει και σε ποιον τομέα;

Έχουν αλλάξει πολλά πράγματα στην καθημερινή μου ζωή. Τώρα μπορώ να βρω μια φίλη για να πηγαίνουμε καμιά βόλτα ενώ όταν είχα πρωτοέρθει ήμουν μόνη. Οι αλλαγές είναι στον χαρακτήρα μου και δεν είμαι τόσο ντροπαλή όσο ήμουν τα πρώτα χρόνια που ήμουν εδώ.

Ευχαριστούμε πολύ για την βοήθεια σου!!

Τζοάνα Γκέκα Α1

Difficult relationships between siblings

Nobody is perfect and nobody is the same

It is true that the relationships between brothers and sisters have been wiped out. That's because of specific factors that influence them, so let's analyze it.

One important reason for that phenomenon is that children are jealous of their siblings. That occurs because they think that their parents love the one more than the other. Furthermore, it is usual that they always quarrel about some things or toys, for example, computer games. What is more, parents distinguish their children if they are ill or if they have some disabilities. However, some parents may want another model of child. If one child has a better behaviour than the other, the parent has better relationships with that child.

Furthermore, if a child has a talent, a parent deals with that child in a better way. For example, I remember myself two years ago. When I played a computer game, my elderly brother made me stop playing because he said that he wanted to listen to music and I was bothering him. I felt so nervous but I did not want to quarrel with him because I love him and I don't want to have bad relationships.

So, everyone who has any brothers or sisters should change their bad behaviour and try to have good relationships with them.

Tasos Asiminas A1

Η ζωή χωρίς οθόνη

Είσαι κι εσύ ένα απ' τα παιδιά της σημερινής εποχής, τα οποία στον ελεύθερο χρόνο τους, ασχολούνται με διάφορα πράγματα που δεν είναι πάντα δημιουργικά; Βλέπεις τηλεόραση ή βρίσκεσαι μπροστά στην οθόνη του υπολογιστή παίζοντας παιχνίδια και σερφάροντας στο διαδίκτυο;

Ας σκεφτούμε λοιπόν τι θα μπορούσες να κάνεις αν τα παραπάνω πράγματα δεν υπήρχαν **ΠΟΤΕ!!!!** Θα μπορούσες, ας πούμε, να βγαίνεις έξω και να παίζεις με τους φίλους σου. Προτείνουμε να εγγραφείς σε αθλητικούς όμιλους ανάλογα με το άθλημα που σου αρέσει. Ένας αθλητικός όμιλος σε κάνει πιο κοινωνικό γιατί βρίσκεις φίλους με κοινά ενδιαφέροντα χωρίς τη διαμεσολάβηση μιας οθόνης.

Επίσης, μπορείς να ακούς ραδιόφωνο για να γνωρίσεις και να απολαύσεις την μουσική, παλιά και νέα. Σίγουρα θα βρεις φίλους, οι οποίοι θα έρθουν με χαρά στο σπίτι σου και θα ακούσετε μαζί μουσική ή να πηγαίνεις εσύ σε πάρτι που κάνουν οι φίλοι σου.

Μπορείς να πηγαίνεις βόλτες (με το ποδήλατο κ.τ.λ.) και να γνωρίσεις νέα μέρη, να γυμναστείς και μαζί με την παρέα σου να κάνεις ωραίους περιπάτους.

Βασίλης Ασλάνογλου A1

Τι τρώμε;;;;;

Στο ερωτηματολόγιο που μοιράσαμε σε τρία τμήματα του σχολείου μας (Α4, Β3, Γ4) που αφορούσε στις διατροφικές συνήθειες των συμμαθητών μας, οι περισσότεροι απάντησαν ότι καταναλώνουν μια έως δύο φορές την ημέρα τροφή που περιέχει ζάχαρη ή λιπαρά και ότι από τα πρόχειρα φαγητά που προτιμούν καθημερινά ως κολατσιό επιλέγουν συνήθως το σπιτικό τوست ή την πίτσα. Μας είπαν ότι προτιμούν τροφές που έχουν έντονη γεύση και άρωμα και ότι οι ανθυγιεινές επιλογές τους οφείλονται κυρίως στο ότι παρασκευάζονται γρήγορα ή τις καταναλώνουν με την παρέα τους. Επίσης οι περισσότεροι φαίνονται ενημερωμένοι σε σχέση με τις επιπτώσεις της υπερβολικής κατανάλωσης ζάχαρης και λιπών. Διαπιστώσαμε γενικά ότι η διατροφή των συμμαθητών μας είναι αρκετά ισορροπημένη όσον αφορά τις γενικές τους συνήθειες και όχι τόσο ακραία, όπως σε άλλα σχολεία, ειδικά του εξωτερικού, που το ποσοστό διαβητικών μαθητών βρίσκεται στα ύψη. Μάλιστα οι απαντήσεις των συμμαθητών μας μας έκαναν να πιστεύουμε ότι έχουμε προβλήματα όρασης, γιατί ενώ εμείς τους βλέπουμε να φεύγουν από το κυλικείο με λουκανικόπιττες και μπιφτεκόπιττες ή πίτσες με άφθονο τυρί, αυτοί οι καημένοι έχουν μόλις πάρει μια υγιεινή χορτόπιττα!

Σίγουρα όλοι οι μαθητές μπαίνουν στον πειρασμό να φάνε μια σοκολάτα, πατατάκια και άλλα τέτοια είδη τροφίμων. Αυτές τις τροφές θα μπορούσαμε να τις χαρακτηρίσουμε ως μία ήπια μορφή “ναρκωτικού”, που μας κάνει να θέλουμε να τα φάμε ξανά και ξανά. Στην προκειμένη περίπτωση, αν καταναλώνονται ασταμάτητα και δεν υπάρχει άσκηση, οι άχρηστες ουσίες τους παραμένουν στον οργανισμό προκαλώντας πάρα πολλά και σοβαρά προβλήματα όπως παχυσαρκία, ζάχαρο, αθηρωμάτωση, θυρεοειδή κ. α. Στα αρχαία χρόνια οι άνθρωποι δεν είχαν σοκολάτες, πατατάκια, ντόνατς να τρώνε όπως έχουμε εμείς σήμερα και για αυτό παρέμεναν πιο υγιείς. Για αυτό δεν θα μας λείψουν τέτοιου είδους τροφές, αν αφαιρεθούν από τη διατροφή μας. Είναι θέμα συνήθειας να μην υποκύπτουμε στην απόλαυση της γεύσης (είναι δυνατή αίσθηση που μας παρασύρει εύκολα) αλλά στην ικανοποίηση της πραγματικής ανάγκης του οργανισμού με ό,τι απαραίτητα διατροφικά συστατικά χρειάζεται.

Πάντα, όλα τα τρόφιμα πρέπει να καταναλώνονται με μέτρο. Για να μην φτάσουμε στο σημείο ακραίας κατανάλωσης ανθυγιεινών τροφών, υπάρχουν διαφορές λύσεις εναλλακτικής διατροφής. Μπορούμε να τρώμε πού και πού ανθυγιεινά, όχι όμως καθημερινά. Δηλαδή μπορούμε να φάμε σουβλάκι ή πίτσα με τους φίλους μας, αλλά όταν είμαστε στο σπίτι είναι καλύτερα να φτιάξουμε εμείς σπιτικό γύρο με υλικά δικά μας. Επίσης, όταν θέλουμε να φάμε ένα σνακ, όπως πατατάκια, γιατί να μην τηγανίσουμε πατάτες σπιτικές με ελαιόλαδο που θα μας χορτάσει αλλά και θα προσθέσει θρεπτικές ουσίες στον οργανισμό μας. Καταναλώνοντας υγιεινές τροφές θα είμαστε υγιείς, θα έχουμε περισσότερη ενέργεια και θα αποφεύγουμε διατροφοεξαρτώμενες ασθένειες. Ας μην ξεχνάμε πως η διατροφή ενός τόπου είναι μέρος των παραδόσεων, των εθίμων και του πολιτισμού του και δεν πρέπει να εγκαταλειφθεί. Η διατροφή αυτή έθρεψε γενιές και γενιές και θαυμάζεται απ’ όλο τον κόσμο για την ισορροπία της και προτείνεται παντού ως η σωστότερη διατροφή για τον άνθρωπο. Γι’ αυτό θα ήταν σωστό να την ακολουθήσουμε.

Κωνσταντίνα-Ελένη-Δολαψάκη Α1 Εμμανουέλλα-Κισσανδράκη Α2

Ενδιαφέρουσες διαδρομές με το ποδήλατο στην πόλη και γύρω απ' αυτή.

Για τα μικρά παιδιά ένα εύκολο και ασφαλές μέρος για να κάνουν ποδήλατο, είναι η **κεντρική πλατεία της πόλης**, η πλατεία Ελευθερίας. Είναι ένας ανοικτός χώρος, υπερυψωμένος από το οδόστρωμα που βρίσκεται περιμετρικά απ' αυτή και παρέχει έτσι μια φυσική ασφάλεια στους πεζούς, αλλά και στους ποδηλάτες.

Για μεγαλύτερες βόλτες-διαδρομές με το ποδήλατο, τόσο για τα παιδιά όσο και για τους ενήλικες, ήταν μέχρι πριν από μερικά χρόνια, η **διαδρομή στο λιμάνι του Ηρακλείου από την πλευρά του φρουρίου του Κούλε, κατά μήκος του λιμενοβραχίονα, μέχρι τον φάρο**. Διαδρομή που κρύβει άγχος και επιφυλακτικότητα για τους γονείς αφού δεν υπάρχουν προστατευτικά από την πλευρά της θάλασσας, με συνέπεια η διαδρομή αυτή να μη προσφέρεται για τα πολύ μικρά παιδιά, λόγω επικινδυνότητας.

Σήμερα, ευτυχώς οι προδιαγραφές έχουν αλλάξει και όλη την παραλιακή από το Παγκρήτιο Στάδιο μέχρι την Αλικαρνασσό μπορεί κανείς να την διασχίσει με το ποδήλατο του. Ειδικά **στην περιοχή του Καράβολα**, είναι η ιδανικότερη για μια απολαυστική βόλτα με θέα την θάλασσα και χωρίς τον φόβο των αυτοκινήτων από δίπλα. Είναι χώρος ανοικτός για ποδηλάτες και πεζούς, χωρίς να εμποδίζει ο ένας τον άλλον.

Μια εξίσου εναλλακτική διαδρομή με τα ποδήλατα

είναι αυτή που μπορεί να διανύσει κάποιος, **πάνω από τα ενετικά τείχη, από την Βίγλα μέχρι τα γραφεία του Μηχανολογικού, περνώντας ενδιάμεσα από το Μαρτινέγκο όπου βρίσκεται ο τάφος του Καζαντζάκη καθώς και από την πύλη της Χανιώπορτας**. Η διαδρομή αυτή ενδείκνυται για ενήλικες, καθαρά για λόγους ασφάλειας. Είναι ένας τέλειος συνδυασμός ασφαλούς ποδηλασίας και απόλαυσης μιας πολυσύνθετης θέας, αφού μπροστά σου απλώνεται πανοραμικά, η πόλη του Ηρακλείου, ενώ την ίδια στιγμή το βλέμμα απολαμβάνει άλλοτε την θέα προς τον Ψηλορείτη και άλλοτε την γαλάζια θέα της θάλασσας.

Αν κάποιος σκέφτεται κάποια εξόρμηση εκτός πόλης προκειμένου να απολαύσει οικογενειακή ποδηλατάδα, μπορεί να επιλέξει διάφορες περιοχές, που δίνουν ευκαιρίες για ποδηλασία. Η μια είναι **στην πρώην Αμερικάνικη Βάση των Γουρνών και η άλλη είναι στο ύψωμα του «Φουρνί» στις Αρχάνες**. Το τελευταίο είναι ένας λόφος όμορος με την πόλη των Αρχανών, ο οποίος είναι κατάφυτος από πευκοδάσος και με διαδρομές ευχάριστες κάτω από τα όμορφα πεύκα. Εδώ, το άρωμα των λουλουδιών και του ρετινιού (των δένδρων) σε γεμίζει με δύναμη και αγάπη για τον τόπο σου και την φύση που τον περιβάλλει. Γι αυτούς, ειδικά που έχουν γνώσεις Ιστορίας, νιώθουν ότι στον χώρο αυτόν, περιπατούν στις ίδιες διαδρομές που έπαιρνε κι ο Μίνωας, ο αρχαίος Βασιλιάς της Μινωικής Κρήτης. Είναι χώρος που εκτός της ευχαρίστησης που σου προσφέρει, είτε ως πεζός είτε ως ποδηλάτης, σε συγκινεί γιατί νιώθεις την ιστορία και την φύση αυτού του τόπου, να σε προκαλούν και να σε καλούν την ίδια στιγμή, να γίνεις ένας θεματοφύλακας αυτών, για να τα βρουν και οι επόμενες γενιές.

Μία εξίσου υπέροχη διαδρομή, είναι αυτή που μπορεί να διανύσει κάποιος διαβαίνοντας **στο φαράγγι του Καρτερού**. Ένα φαράγγι που βρίσκεται έξω από την πόλη του Ηρακλείου και ξεκινά από τον Καρτερό και φτάνει μέχρι λίγο παρακάτω από τον οικισμό του Αστριτσίου. Υπέροχη διαδρομή, την οποία δυστυχώς ή ευτυχώς την γνωρίζουν ελάχιστοι. Είναι προσβάσιμη και όχι δύσβατη. Ο εκδρομέας, ποδηλάτης ή πεζός, εναλλάσσει την ιδιότητα του, σ' όλο το μήκος της.

Οι παραπάνω διαδρομές είναι αυτές που μπορούν να προταθούν, όχι όμως ότι είναι και οι μόνες, αν και μοναδικές στο κάλος τους.

Εκτιμούμε πώς υπάρχουν κι άλλες, τις οποίες όταν κάποιος αποφασίσει να πάρει το ποδήλατο του και δείξει αγάπη για την φύση και τον τόπο μας, τότε σίγουρα θα αποζημιωθεί με το παραπάνω.

Τελικά το ποδήλατο, είναι το καταλληλότερο μέσο για να γνωρίσει κανείς από κοντά τον τόπο του, να τον αγαπήσει και να τον διαφυλάξει. Μπορείς να νιώσεις με αυτό το μέσο, ως κληρονόμος όχι μόνο της ιστορίας μας, αλλά και του απέραντου φυσικού κάλους του. Όταν βρεθείς κοντά σ' αυτά, νιώθεις την Ιστορία να συναντά την Γεωγραφία και εσύ να είσαι αποδέκτης της σχέσης αυτής.

Μάνος Σαζαλιζόπουλος Α3

Μία διασκεδαστική προτάση για το καλοκαίρι

Μία διασκεδαστική προτάση για το καλοκαίρι

Τις ατελείωτες μέρες του καλοκαιριού όλοι θέλουμε να βρούμε μία ασχολία για να μην βαριόμαστε. Εγώ λοιπόν κάθε καλοκαίρι όπου κι αν πάω διακοπές πάντα στην τσάντα μου θα υπάρχει οπωσδήποτε ένα mini επιτραπέζιο παιχνίδι. Καλύτερα προτιμώ τα mini, επειδή είναι μία ιδιαίτερα οικονομική λύση και αρκετά διασκεδαστική.

Παρακάτω σας προτείνω μερικά παιχνίδια τα οποία μπορείτε να προτιμήσετε:

- Ντόμινο, ιδανικό για πολλούς παίκτες.
- Κρυπτόλεξο, για να ακονίσετε το μυαλό και στις διακοπές.
- Uno, all time classic!
- Χαρτιά, η κλασσική αγαπημένη «ξερή» είναι πάντα επίκαιρη.
- Τρίλιζα, Ποιος θα κάνει τους σωστούς συνδυασμούς;
- Κρεμάλα, άλλο ένα παιχνίδι λέξεων που φέρνει γέλια.
- Score 4, κάνετε ομάδες και σκοράρετε.
- Monopoly, γιατί λεφτά υπάρχουν, ο καλύτερος τρόπος να μάθουν περί budgeting οι μικροί της παρέας.
- Τάβλι, για μονομαχίες με το ζάρι.

Καλή διασκέδαση...!!!

Θένια Λαμπρινουδάκη & Νίκη Νικολουδάκη Β3

Καλό καλοκαίρι!! Καλή συνέχεια!!

Φέτος τα παιδιά της Τρίτης Γυμνασίου μας αποχαιρέτησαν μ' έναν ιδιαίτερα συγκινητικό τρόπο, εκφωνώντας αποχαιρετιστήριους λόγους που δείχνουν πόσο δεμένα ήταν μεταξύ τους και πόσα θετικά στοιχεία αποκόμισαν από τη φοίτησή τους στο 7^ο. Επίσης το δεκαπενταμελές συμβούλιο του σχολείου μας, το οποίο και καθ' όλη τη διάρκεια της χρονιάς έδειξε ιδιαίτερη υπευθυνότητα και ωριμότητα, έδειξε και την κοινωνική του ευαισθησία, διαθέτοντας ένα ποσό από τα χρήματα που είχαν συγκεντρώσει σε αγορά τροφίμων που πρόσφερε στη μη κυβερνητική οργάνωση GIVE. Ακολουθούν οι λόγοι που εκφώνησαν οι συμμαθητές μας την τελευταία μέρα τους στο σχολείο μας.

«Τρία χρόνια πριν ένας νέος δρόμος ανοιγόταν μπροστά μου. Ανησυχούσα και φοβόμουν για το τι θα συναντήσω. Συνάντησα όμως ένα περιβάλλον ευχάριστο, δημιουργικό που σύντομα έγινε οικείο και φιλικό. Τα τρία αυτά χρόνια ήταν καθοριστικά για εμάς. Μας γέμισαν γνώσεις, εφόδια και νέους στόχους στη ζωή μας. Καθώς σκέφτομαι τα χρόνια που πέρασαν, πλήθος από αναμνήσεις, εικόνες, γεγονότα πλημμύριζαν το μυαλό μου. Δεν ξέρω τι να πρωτοθυμηθώ. Τους καθηγητές μας που εκτός από τις γνώσεις που απλόχερα μας χάρισαν, μας στήριζαν ηθικά και συναισθηματικά, μας δίδαξαν την αγάπη και το σεβασμό, μα πάνω από όλα μας έμαθαν να είμαστε άνθρωποι; Τους φίλους και τους συμμαθητές μου που μαζί καταφέραμε να μάθουμε τόσα πράγματα, που διασκεδάσαμε, γελάσαμε, κλαίγαμε και αγωνιστήκαμε για να πετύχουμε ο καθένας τους στόχους που είχε θέσει; Το γνώριμο χώρο του σχολείου μας που φιλοξένησε τα παιχνίδια μας, τα πειράγματα τις φασαρίες μας, τα αστεία μας και που κάθε γωνιά κρύβει σκέψεις, συναισθήματα, μικρά και μεγάλα μυστικά μας; Τώρα γεμάτοι αναμνήσεις και φιλοδοξίες συνεχίζουμε το ταξίδι σε ένα άλλο χώρο που οδηγεί σε ένα νέο κόσμο γνώσεων και αναζήτησης εμπειριών με στόχο την ολοκλήρωση μας. Θα ήθελα να ευχαριστήσω πολύ την διευθύντρια μας, τους καθηγητές μας για όλα όσα μας πρόσφεραν και φυσικά τους συμμαθητές μου για όλες τις ευχάριστες στιγμές αλλά και τις εμπειρίες που μοιραστήκαμε και που θα μείνουν για πάντα χαραγμένες στην καρδιά και το μυαλό μου. Εύχομαι σε όλους καλή συνέχεια!»

Ειρήνη Σταυρουλάκη Γ5

«Αγαπητοί τελειόφοιτοι,

Η φετινή χρονιά αποτελεί το τέλος μιας πορείας. Φέτος ολοκληρώνεται για εμάς ένας κύκλος. Ένας κύκλος που ξεκινήσαμε πριν από 3 χρόνια. Διανύσαμε μια συναρπαστική διαδρομή. Μοιραστήκαμε αγώνες, ελπίδες, όνειρα, στόχους και εμπειρίες. Είμαστε σίγουροι ότι πολλές φορές στο μέλλον θα ανατρέξουμε στα σχολικά μας χρόνια για να αναζητήσουμε σ' αυτά τις στιγμές και τους ανθρώπους που διαμόρφωσαν ή συντέλεσαν στη διαμόρφωση της δικής μας ζωής. Αφήνουμε ένα χώρο οικείο, ένα χώρο που φιλοξένησε και υποστήριξε ένα μέρος του ταξιδιού μας προς την ενηλικίωση. Ένα χώρο που είχαμε την ευκαιρία να πλουτίσουμε τις γνώσεις μας, να αποκτήσουμε σημαντικά εφόδια για το μέλλον, να δημιουργήσουμε φιλίες, πολλές από τις οποίες θα κρατήσουν μια ζωή, να θωρακιστούμε με ηθικές αξίες, να χτίσουμε μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα. Αυτή η σχολική χρονιά είναι ένας σημαντικός σταθμός στη ζωή του κάθε μαθητή, του κάθε ανθρώπου. Είναι η κατάληξη μιας τριχρόνης πορείας που ολοκληρώνει μία ενότητα, μία ενότητα από τις πολλές ενότητες που συντελούν στο ταξίδι της μόρφωσης. Είναι όμως και η αρχή ενός νέου ταξιδιού για όλους εμάς. Το Σεπτέμβριο ο καθένας από εμάς ξεκινάει μια νέα πορεία. Η σχολική ανεμελιά όσο και αν μας ακολουθήσει και στο Λύκειο, θα δώσει τη θέση της σε προβληματισμούς για το μέλλον μας. Φροντίζουμε να ανοίξουμε τους ορίζοντες μας και να αναπτύξουμε τις δεξιότητες και τα ταλέντα μας. Τολμάμε να προχωρήσουμε ένα βήμα πέρα από τα γνώριμα, αναζητούμε σε κάθε μας στιγμή το καλύτερο που η ζωή μπορεί να μας δώσει. Βασιζόμαστε στις δυνάμεις μας και στις γνώσεις που πήραμε από τους καθηγητές μας που ήταν συνεχώς δίπλα μας.

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!!»

Βαγγέλης Χαριτάκης Γ2

«Αγαπητοί καθηγητές και συμμαθητές,

δεν θέλω να σας κουράσω περισσότερο, μονάχα να μοιραστώ μερικές σκέψεις μου, τώρα που αποφοιτούμε απ' το Γυμνάσιο.

Νομίζω ότι όλοι είμαστε συγκινημένοι, καθώς αναπολούμε τις όμορφες στιγμές που ζήσαμε αυτά τα τρία χρόνια εδώ και αναμφίβολα θα χαραχτούν στη μνήμη μας. Ίσως, τώρα, να μην αντιλαμβανόμαστε πόσο καθοριστικό ήταν αυτό το διάστημα στη ζωή μας. Όμως αργότερα θα το νοσταλγήσουμε και θα συνειδητοποιήσουμε πόσο πολύτιμο ήταν το ευρύ φάσμα γνώσεων που αποκτήσαμε και πως το Γυμνάσιο αποτέλεσε σημαντικό παράγοντα στη διαμόρφωση του χαρακτήρα μας.

2013: Άλλο ένα έτος σταθμός. Σιγά-σιγά επιβιβάζομαστε στο τρένο που πρόκειται να διαβεί τις ράγες για τον επόμενο άγνωστο σταθμό μας. Κι όσο ο μελαγχολικός ήχος του κουδουνιού της αναχώρησης θα χάνεται, εμείς θα κοιτάμε δακρυσμένοι απ' το παράθυρο το σχολείο που αφήνουμε πίσω κι έπειτα απορημένοι μπροστά στον τόπο που φτάνουμε. Όμως δεν πρέπει να λησμονήσουμε τον ήχο που ακούσαμε, την εμπειρία που βιώσαμε. Στη διάρκεια του ταξιδιού όλοι θα κλειδώσουμε ευλαβικά τις αναμνήσεις απ' το Γυμνάσιο στο σεντούκι της καρδιάς μας για να μας συντροφεύουν στην πορεία της ζωής μας. Γιατί κάθε φίλια που δημιουργήσαμε, κάθε ηθικό δίδαγμα που αποκομίσαμε είναι και ένα μαργαριτάρι που θα φυλαχτεί και θα παραμείνει σαν μια γλυκιά ανάμνηση, άθικτη στο χρόνο. Τέλος, θέλω να ευχαριστήσω τους καθηγητές που ήταν συνοδοιπόροι μας αυτή την περίοδο και αφιερώθηκαν στη διαπαιδαγώγηση μας. Παράλληλα, θέλω να ευχαριστήσω τη διευθύντρια μας, την κ. Μαρμαρέλη που μας στήριξε και μας μετέδωσε την αγάπη της. Τέλος, ευχαριστώ εσάς, τους συμμαθητές μου, διότι καθένας σας πρόσθεσε το δικό του λιθαράκι χαρίζοντας μοναδικότητα σ' αυτά τα τρία χρόνια στο 7^ο Γυμνάσιο». Όλγα Κοτρωνάκη Γ3

Μια ανάμνηση... μια ευχή

Κάποτε επισκεφτήκαμε με το σχολείο τη μονή Επανωσήφη. Εκεί συναντήσαμε έναν μοναχό, αληθινά πνευματικό άνθρωπο, ο οποίος στο τέλος της επίσκεψής μας μας έδωσε μια ευχή που αφορά όπως είπε τον κάθε άνθρωπο και κυρίως τον εκπαιδευτικό, και την χαρίζω σε σας μαθητές και μαθήτριάς μου που αφήνετε πίσω σας το Γυμνάσιο:

Να κρατάς στο χέρι σου τη φλόγα

μα να προσέχεις μη σε κάψει.

Να ζεσταίνεις τους άλλους μ' αυτήν

μα να προσέχεις μην στη σβήσουν

Να 'ναι η φλόγα σου το φως που θα καλεί τους

άλλους κοντά

μα να προσέχεις μην τους διώξεις καίγοντάς τους

Και να 'χεις πάντα το ίδιο ζεστό βλέμμα

για να διακρίνεις τη φλόγα των άλλων στα δικά τους τα μάτια.

Αλίκη Αργύρη, Φιλόλογος

Η εφημερίδα του 7^{ου} Γυμνασίου, είναι αποτέλεσμα συλλογικής εργασίας των μαθητών που ανήκουν στην ομάδα Πολιτιστικού Προγράμματος με θέμα: «Η εφημερίδα μας: Ένα μέσο έρευνας επικοινωνίας, και πληροφόρησης». Στο πρόγραμμα συμμετέχουν υπό την εποπτεία των καθηγητριών Αργύρη Αλίκης, Μειδάνη Ματίνας και Πρωτογεράκη Μαρίας οι παρακάτω μαθητές και μαθήτρες: Ασλάνογλου Βασίλης, Αρβανιτάκη Ναταλία, Γκέκα Τζοάνα, Βακωνάκη Όλγα, Βλαχάκη Ελένη, Αϊβαλιώτη Ελένη, Δολαψάκη Κωνσταντίνα, Κισσανδράκη Εμμανουέλα, Κουμπενάκη Κωνσταντίνα, Σαζαλτζόπουλος Μάνος, Σαριδάκης Μιχάλης, Λαμπρινουδάκη Θένια, Νικολουδάκη Νίκη, Βλαχάκη Ζαχαρένια, Τερζάκη Εμμανουέλα, Τζανιδάκης Μανώλης. Το λογότυπο της εφημερίδας μας φιλοτέχνησε η Νίκη Νικολουδάκη. Τις εφημερίδες του σχολείου μας μπορείτε επίσης να τις διαβάσετε αν επισκεφτείτε την ιστοσελίδα του 7^{ου}.